

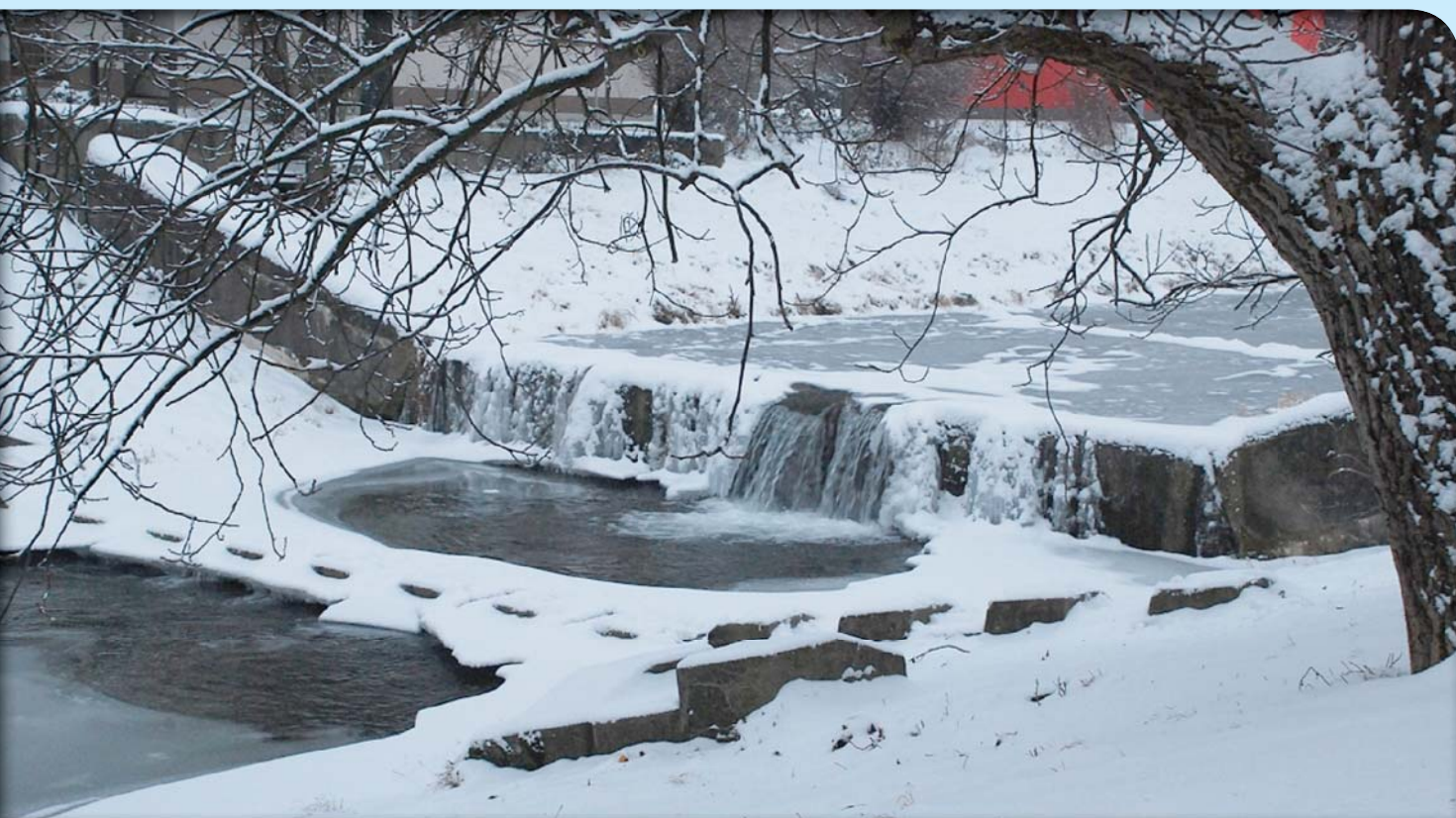
Lipovské listky

Obsah

51 / Prosinec 2016

- Letošní rok očima starosty
- Zbývá jen malý krok
- Šikovnost žáků ZŠ Jaromíra Hlubíka Lipov
- Navštívil nás Mikuláš
- V knihovně je veselo
- Činnost Charitní pečovatelské služby
- 18.ročník TOP 77 vín v ČR
- Zlepšení podzimu života
- Aktivity lipovských zahrádkářů
- Tombolový daněk
- Hlavní hon
- Činnost Sboru dobrovolných hasičů Lipov
- Sportovní družstvo žen
- Hodnocení fotbalového oddílu Sokol Lipov
- Velké vedro na silničním běhu „Lipovská desítka“
- 4.ročník Hornáckého koštu piva
- Dřín obecný – málo známá dřevina
- Ze starých letopisů
- Úspěšný rok pro kapelu Huménečko
- Pojďte se s námi bavit i v příštím roce
- Sboreček žen z Lipova
- Mužský sbor z Lipova
- Lipovjan v Polsku
- Zpívání u „Panenky Marie“
- Nejstarší občanka Lipova oslaví v lednu 100 let
- Jubilanti
- Vítání občánků 23.10.2016
- Sáně, sánky, saňkování....
- Hrstka veršů
- Seznam akcí v Lipově
- Ten vánoční čas

Letošní rok očima starosty

Vážení spoluobčané, tyto řádky začínám psát před první nedělí adventní, která v letošním roce připadá na den 27. listopadu. Advent – toto označení pochází z latinského slova „adventus“, což znamená příchod. Myslí se zde příchod Vykupitele Ježíše Krista. Následují vánoční svátky, začínající Slavností narození Páně neboli Božím hodem vánočním, 25. prosince. Pak již zbývá jen krůček do konce kalendářního roku.

Rok 2016 byl druhým rokem volebního období 2014 – 2018.

Z plánovaných akcí pro letošní rok probíhá v těchto dnech avizovaná stavba kanalizační stoky K1, kterou provádí na základě výběrového řízení firma VHS Veselí nad Moravou. Vše nasvědčuje tomu, že stavba bude dokončena v termínu. S ohledem na stav počasí bude v samém závěru stavby rozhodnuto o položení případně odložení pokládky živичného povrchu.

Po pětiletém úsilí byl schválen zásadní dokument Obce Lipov. V součinnosti s pořizovatelem – Městským úřadem Veselí nad Moravou, odborem životního prostředí a územního plánování, Zastupitelstvo obce Lipov jako příslušný správní orgán vydal 29.9.2016, s datem účinnosti 18.10.2016, nový územní plán Obce Lipov a ukončil platnost územního plánu sídelního

útvary Lipov z roku 1998. Nový územní plán bude zveřejněn na webových stránkách obce a rovněž na webových stránkách příslušného odboru Veselí nad Moravou.

Variantu rekonstrukce místního koupaliště řeší Zastupitelstvo obce Lipov již delší dobu a stále jsme nenašli shodu. Byla zadána další studie rekonstrukce. Obě navržená variantní řešení jsou finančně velmi nákladná, snad do konce letošního roku dospějeme k zásadnímu rozhodnutí v uvedené věci.

Při přípravě rozpočtu na příští rok je nezbytné nastavit priority a připravit návrh investičních akcí na rok 2017. Jsou to: „Rekonstrukce koupaliště“ (bez dotací, předpokládaný částečný úvěr), „Rekonstrukce další kanalizační stoky“ (za předpokladu získání dotace), „Zateplení a výměna oken budovy DPS“, „Oprava střechy dílny za obecním úřadem“, „Oprava místních komunikací v lokalitě Drahy, za dražním tělesem“, „Opravy drenážních systémů“, zpracování projektové dokumentace na plánované akce, „Propojení náměstí se sokolovnou“, „Polní cesta mezi firmami Gamanova a Agrolip a. s.“, „Chodník k Padělskému mlýnu spojený s výkoupem pozemků“.

Svazek obcí Lipov, Louka – ČOV a kanalizace připravuje kalkulaci cen

vodného a stočného na rok 2017. Po schválení Valnou hromadou budete s konečnou výší seznámeni do konce letošního roku.

Stavba přivaděče pitné vody, investor Vak Hodonín, probíhá v současné době v našem katastrálním území. Kompletní dokončení stavby je plánováno do konce roku 2017. Následně budou dodavateli pitné vody pro svazkové obce Lipov, Louka a dále Blatnici pod Svatým Antonínkem, jak Svazek obcí, tak Vak Hodonín v dohodnutém procentuálním dělení dodávek.

Vážení spoluobčané, je to jen pár sdělení z práce obecního úřadu, na dalších stránkách si přečtete o událostech, které se staly nebo proběhnou v naší obci, o úspěších organizací a složek naší obce.

Přeji Vám i Vaším nejbližším, prožijte společně klidné a láskyplné svátky vánoční.

Miloslav Jagoš, starosta obce

**Svoz nebezpečného
odpadu v obci Lipov
od 15:00 do 17:00 hod.
před OÚ:**

- **středa 12.dubna 2017**
- **středa 23.srpna 2017**

„...zbývá jenom malý krok...“

Jako by mávnul kouzelným proutkem a další rok se chýlí ke konci. Je zvykem ohlédnout se za rokem minulým. To zlé většinou brzy pomine a dobré a hezké si dloooooouho uchováme v srdíčku a ve vzpomínkách.

Aktivita s dětmi se v mnohém každým rokem opakuje, ale pokaždé je prožíváme s jinými dětmi a pokaždé jinak. K těm očekávaným a napínavým patří vždy závody v běhu – štafetový BĚH BABÍHO LÉTA, kterému předchází od prvního dne školního roku pečlivá příprava a trénování všude, kde se dá. Tohoto závodu se zúčastňuje vždy 10 vybraných dětí předškolního roku a 11. učitelka. Protivníky už bývá dalších 80 dětí z okolních mateřských škol. Tento závod se už stal nádhernou putovní tradicí – kaž-

dým rokem jej pořádá jiná mateřská škola. S nápadem už před lety přišla Základní škola v Hroznové Lhotě. Téměř pokaždé naše děti „utrhlý“ jednu z medailí. Loni to byla v Blatnici medaile BRONZOVÁ. Co neuběhnou děti, to může ještě zachránit poslední v řadě – učitelka.....a paní učitelka MAŇÁKOVÁ Veronika běžela jako vítr za mohutného povzbuzování všech zúčastněných dětí z naší školky.

Je nám velkou ctí, že děti z naší „školičky“ jsou náááádhernou součástí této obce a bez jejich vystoupení se neobejde žádná akce – ať už je to posezení se seniory či vystoupení pro maminky. Vítání nových občánků už snad neodmyslitelně patří dětem mateřské školy. Vzali

jsme si za „své“ zápis do kroniky vítání občánků a krojované „školičkové“ děti zase nádherně ožíví celkový program.

K dalším aktivitám, kterých si velmi cením a vážím, je spolupráce se Svazem zdravotně a tělesně postižených spoluobčanů. Děti ze „školičky“ vystupují na společných posezeních tohoto svazu, připravujeme drobné dárky a oplátkou je pak příjemná a něžná návštěva mikulášské trojice (určitě uhádnete, odkud k nám přichází). Členové SZTP také vždy pamatují drobnými dárečky a milou návštěvou v mateřské škole – milé slovo a drobnou pozornost přináší každému ke Svátku dětí.

K nádhernému poznání zvířecí dušičky nás dovedla krátká posezení se spolkem CANISTERAPIE – děti se krásným způsobem seznámily s tím, jak pejsci mohou pomáhat lidem a nemocným dětem, jak se máme chovat k cizím pejskům, jak o pejsky pečovat a třešničkou na tomto „chlupatém“ dortu byla jízda se psím spřežením na fotbalovém hřišti. A to si pište!!!! – svezl se každý – i paní učitelky.

K aktivitám, které otvírají bránu do srdíček lidí kolem nás, určitě patří adventní lampiónový průvod se zpěvavým pohlazením našich dětí pod obecním vánočním stromem. I když letos nesvítí mohutný smrk před lipovským Obecním úřadem, tak ... jak říkají děti ze „školičky“: „TO SE TEDA ALE POVEDLOOOO!!!!“ Světýlka na drobných lipkách jsou překrásnáááá.

Světýlka na obecním vánočním stromku bývají startem nácvičky vánočních besídek. Malinké děti jsou vždycky něžně roztomilé, ty starší už jsou vedeny k větší samostatnosti a zpěváků a recitátorů je najednou pllllná školíčka.

Se zimou a sněhovou královnou jsme se rozloučili 25. února – přivedly nás k ní modré sněhové vločky. Hmmmmmm, jak to ta zimní královna dělá, že vločky na zdech jsou vidět ještě dnes??? I když jsme se s ní tak hezky rozloučili, tak Morenu jsme museli taky vyhnat. Starší děti s paní učitelkami pokaždé vlastnoručně Morenu vyrobí a pak přizvou i maličké děti a společně ji jdeme vyhnat. Co s ní, když se ve Veličce zasekne? To už nám pomohla spousta kolemjdoucích lidí – přece si tady tu zimu zimici nenecháme!

Nežli jsme se nadechli, byl tady konec školního roku a výlet do Milotic. Děti v dobových kostýmech byly překrásnééééé. Ovšem s paní učitelkami jsme se shodly na názoru, že před lety se nám v Miloticích líbilo více. Ne ne – není to kvůli dětem. Mrzí mě, že tahle doba všechno „prodává“ – celý program v Miloticích byl tak velmi úspěšný a tlak na mateřské školy tak veliký, že si to děti ani nestačily pořádně užít.

Úžasnou a usměvavou tečkou byla návštěva pana Tomáše Šulaje, který se u nás proměnil v kouzelníka. Ten to, panečku, s dětmi umíííííí.

....a prázdniny byly za dveřmi. O prázdninách nám na „školičkové“ zahradě přibyla další sestava průlezek. Zjistili jsme, že vybavení zahrady je spíše pro mladší děti a velkým dětem jsme chtěli taky dopřát více pohybové-

ho využití. Jenomže ochranné parametry a normy jsou tak náročné, že s instalací průlezky jsme se řádně zapotili. Velmi – velmi děkuji panu Jiřímu BĚLÍNOVI a svým synům za obrovskou pomoc.

Tak jako se sluší za starým rokem ohlédnout, tak se sluší i poděkovat – všem, kteří jsou nakloněni naší mateřské škole, panu starostovi a děvčatům z Obecního úřadu za jejich rady a pomoc v nouzi, ředitelství naší školy za vzájemnou spolupráci, všem zaměstnancům „školičky“ za skvělou a trpělivou práci, rodičům a velké poděkování paní ČEREŠŇÁKOVÉ Vierce, která několik let zajišťovala pro všechny děti drobné dárky a pozornosti.

**„...na nebi v podvečer létají andělé,
pod bílou peřinou spí celá zem.
Přejeme šťastné a veselé vánoce Vám všem...“**

*Za kolektiv zaměstnanců mateřské školy
Šantavá Dagmar*

Šikovnost našich žáků Základní školy Jaromíra Hlubíka Lipov Soutěže – 2016/17

30. 9. – Coca-Cola - kopaná – Hroznová Lhota – kvalifikace – 4. místo

(9 – Dostál Radim, Hálka Josef, Halíček Lukáš, Maňák Jakub, Krchák Michal, Štipčák Patrik,

8 – Červenka David, Dančík Ivo, Maňák Petr, Koňárek Tomáš, Vondra Jakub,

7 – Štefánek Tomáš

6 – Kománek Daniel)

5. 10. – Půlmaratón E. Zátopka – Hroznová Lhota – 8. místo vesnické školy

(9 – Halíček Lukáš, Maňák Jakub, Krchák Michal, Štipčák Patrik, Páčová Šárka, Štědroňská Markéta,

8 – Červenka David, Dančík Ivo, Eliaš Vladimír, Maňák Petr, Sečkař Filip, Vondra Jakub, Švrčková Denisa, Žáková Veronika,

7 – Evják Hynek, Miškeřík Michal, Štefánek Tomáš, Maňáková Dominika, Migotová Anežka,

6 – Chrenčík Martin, Jagoš Adam, Kománek Daniel, Jagošová Elena)

19. 10. – Stolní tenis neregistrovaných – Hodonín - okres starší chlapci – 2. místo!

(9 – Maňák Jakub, Halíček Lukáš,

8 – Eliaš Vladimír)

Starší děvčata – 3. místo!

(9 – Čerešňáková Eva, Jagošová Rozálie, Lejčková Lenka)

mladší chlapci – 2. místo!

(7 – Mikeska Erik,

6 – Kománek Daniel,

5 – Kadubec Matěj, Štěpka Martin)

mladší děvčata – 1. místo!!!

(7 – Karásková Barbora, Křížanová Tereza)

25. 10. – Nohejbal ml. – Velká n. V., okrsek – 2. místo

(9 – Halíček Lukáš, Maňák Jakub, Maňák Martin,

8 – Dančík Ivo)

3. 11. – Florbal velký ml. žáci – Velká nad Veličkou, okrsek – 3. místo

(8 – Dančík Ivo, Koňárek Tomáš, Maňák Petr,

7 – Mikeska Erik, Nálepa Bronislav, Štefánek Tomáš,

6 – Chrenčík Martin, Jagoš Adam, Joch Tomáš, Kománek Daniel)

10. 11. – Florbal velký st. žáci – Velká nad Veličkou, okrsek – 5. místo

(9 – Halíček Lukáš, Hálka Josef, Maňák Jakub, Maňák Martin,

8 – Červenka David, Dančík Ivo, Hajíček Tomáš, Maňák Petr, Koňárek Tomáš, Sečkař Filip)

22. 11. – Florbal velký st. žákyně – Velká nad Veličkou, okres – 3. místo

(9 – Hořáková Tereza, Jagošová Rozálie, Páčová Šárka, Sečkařová Karolína, Štědroňská Markéta, Štipčáková Michaela,

8 – Jagošová Adéla, Švrčková Denisa

6 – Jagošová Elena)

25. 11. – Florbal velký ml. žákyně – Dambořice, okres – 5. místo

(8 – Karásková Ludmila, Žáková Veronika,

7 – Karásková Barbora, Koláčková Natálie, Křížanová Tereza, Maňáková Dominika, Migotová Anežka,

6 – Jagošová Elena, Kazíková Zuzana, Maňáková Vendula)

Coca-Cola - kopaná

Florbal velký st. žákyně

Stolní tenis

Mikuláš

Navštívil nás Mikuláš

První prosincový čtvrtek nás obdařil nejen prvním sněhem, ale i vzácnou návštěvou Mikuláše v našem Dětském klubu Budulínek. Některé děti, tušící příchod vznešené návštěvy, nedočkavě vyhlížely z oken. Jiné si krátily čas výrobou vlastního Mikuláše z papíru. Najednou, když zaznělo cinkání zvonečku a řinčení

řetězu, jsme uviděli v dětských očích plno radosti a zároveň i mnoho obav. Důstojný Mikuláš nepřišel sám, ale po jeho boku kráčet líbezný anděl s pekelným čertem. Z nebeské knihy přečetl nejen prohrašky, kterých se děti během celého roku dopustily, ale je také pochválil především za kolektivní jednání a nadšení pro tvoření různých

výtvarných výrobků. Odvážnější dětičky zarecitovaly básničku a některé i zazpívaly. Štědrý andílek odměnil každé dítě malou nadílkou. Na závěr jsme se rozloučili společnou písničkou a vlastním předsevzetím ke zlepšení svých skutků.

za Dětský klub Budulínek
Jaroslava Jurenová

V knihovně je veselo

Mladí čtenáři z knihovny v Lipově se v letošním roce zúčastnili soutěže „Karlův výtvarník“, kterou vyhlásila Městská knihovna v Hodoníně. Na projektu 3D s názvem „Na hradě je veselo“ pilně pracovali několik týdnů. Lepili, stříhali, barvili, u práce hodně povídali a sršeli nápady - „Na věžích vlají vlajky, trubači troubí fanfáry, padací most je spuštěn, panstvo pořádá hostinu“ a spousty dalších nápadů. Když přišla pozvánka na slavnostní vyhlášení výsledků, nemohli jsme tomu uvěřit. Z 291 soutěžních prací získal náš model báječné 3. místo! Hrad si můžete přijít prohlédnout do knihovny, kde bude vystaven.

V říjnu a listopadu proběhl v knihovně cyklus přednášek a čtení, který byl finančně podpořen Svazem knihovníků a informačních pracovníků. Na besedě o včelařství nás místní včelař Vlastik Zajíček seznámil se životem včel a připomněl větu Alberta Einsteina „Pokud by zmizely na zemi včely, zbývají lidem jen čtyři roky života“. Beseda byla velmi zajímavá, i děti bedlivě naslouchaly. Na další akci „Pohádková angličtina“ nám lektorka Jitka Šmehlíková vyprávěla příběh „Čistič bot“. Mluvila převážně anglicky a všichni kupodivu rozuměli. V pořadí třetí akci v knihovně byla „Květena Bílých Karpat“. Mgr. Karel Fajmon promítl ukázky lipovských vzácných rostlin. Mohli jste se např. do-

zvědět, jak vypadá kavič úzkolistý, a že neroste nikde jinde ve Střední Evropě, než právě u nás. Poslední akcí v tomto roce bylo „Adventní čtení se zdobením perníčků“. O tuto akci byl mimořádný zájem, děti se do knihovny doslova hrnuly. Pro všechny příchozí byl nachystán perník, který si mohli nazdobit, čtení o adventním věnci a na závěr soutěž ve znalostech knih. Děti si nejvíce nevěděly rady s otázkou: „Co je na světě nejsladší?“ Nakonec i na tuto otázku našly odpověď v pohádce Chytrá horákyňe.

Na závěr bych chtěla všechny občany Lipova pozvat do nově vybavené knihovny. Byly pořízeny nové regály, stolky, židličky a koberec. Vzniklo tak velmi příjemné místo k odpočinku pro maminky s malými dětmi, kde si ratolesti mohou zapůjčit hračky. Pro starší děti je k dispozici tvořivý koutek a čtenářský koutek s relaxačními vaky. Pro dospělé čtenáře se nabízí celá řada nových titulů. Velké díky patří firmě Kordárna plus, která přispěla finančním darem 15.000 Kč na nákup nových knih. Neváhejte a přijďte se podívat.

Otvírací doba knihovny: středa, čtvrtek, pátek 16,00 – 18,00 hodin. Mrkni na: www.knihovnalipov.webk.cz
Srdečně zve knihovnice

Magdaléna Kománková

Pečovatelská služba

Milí čtenáři Lipovských lístků, další rok činnosti Charitní pečovatelské služby v naší obci opět velmi rychle uplynul.

I v tomto roce jste jistě při procházce obcí mnohokrát potkávali charitní pracovníky, ať už na kolech, pěší, či v autě. Toto přepravování není, jak víme, jejich prvotním posláním, ale nutně patří k činnosti samé. To, co je hlavním cílem charitní pečovatelské služby, je činná láska vůči potřebným a poskytování pečovatelských výkonů osobám se sníženou soběstačností – našim uživatelům. Do konce října 2016 našich služeb využilo 19 občanů Lipova a naše pracovníce poskytly uživatelům 1.326 hodin péče. Tyto údaje celkově svědčí o velké potřebnosti naší služby.

Pro obyvatele DPS, ale také seniory z obce, dále nabízíme prostřednictvím naší pastorační asistentky také aktivizační programy. V letošním roce měli účastníci těchto programů možnost vyrobit si například zápichy do květináčů, různé dekorační předměty, obrázky na sklo a také se v létě mohli zúčastnit táboráku, který je jednou z nejoblíbenějších akcí. Celkem jsme letos uspořádali již osm setkání a závěrečná „Kavárna“ (jak tato setkání nazýváme) proběhla 15. 12. 2016. Tyto akce jsou bezplatné a mohou se jich, po předchozí domluvě s pastorační asistentkou (na telefonu 518 322 213), účastnit také senioři z obce.

V neposlední řadě bych chtěla jménem Charity popřát nejen našim uživatelům, ale také všem obyvatelům obce Lipov, požehnané vánoční svátky, radostnou důvěru v Boží lásku a do nového roku 2017 především pevné zdraví, spokojenost a elán do života.

*Za Charitu Veselí nad Moravou
Marie Štípská, vedoucí pečovatelské služby*

18. ročník TOP 77 vín v České republice

Dne 1. září 2016 proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků soutěže TOP 77 nejlepších vín v brněnském Domě umění. V této prestižní soutěži uspěla hned tři lipovská vína společnosti AGROLIP, a.s., a to Chardonnay 2015 pozdní sběr, Sauvignon 2015 pozdní sběr a Rulandské modré kletat 2015 pozdní sběr. Certifikáty pak za AGROLIP, a.s. převzal vedoucí sklepního hospodářství Ing. Pavel Macháček.

Český zahrádkářský svaz ZO Lipov

Vážení spoluobčané, rádi bychom Vás informovali o činnosti a aktivitách lipovských zahrádkářů v téměř již uplynulém roce 2016. Nejvýznamnější událostí roku 2016 bylo konání Celostátní výstavy vín Českého zahrádkářského svazu s mezinárodní účastí. Proběhla ve dnech 27. - 28. 5. 2016 v Břeclavi. Tato významná vinařská událost navázala na tradiční spolupráci se Slovenským zvešom zahrádkárov, se kterým se v pořádání výstav ČZS pravidelně

střídá. Záštitu nad akcí měl ministr zemědělství ing. Marian Jurečka a tehdejší hejtmán Jihomoravského kraje JUDr. Michal Hašek. Výstavy se zúčastnilo s velmi úspěšnými výsledky šest lipovských vinařů – Čerešňák Lukáš, Frola František, Jagoš Bohumil, Jagoš Petr, Karásek Jan a Kolacia Marek. Katalog výstavy je k dispozici pro případné zájemce v tištěné podobě v naší prodejně nebo na internetových stránkách územní sdružení Břeclav https://www.zahradkari.cz/us/breclav/soubor/katalog_cvv_2016.pdf

Letos opět byla v plném provozu naše povidlárna. Na povidla bylo zpracováno přibližně 4 tuny modrého ovoce. Vařili jsme ale i povidla hrušková a oskerušová. V současné době probíhá dlouho připravovaná oprava nefunkčního odpadu ze sklepa. Problém s vynášením odpadní vody nám komplikoval a znepříjemňoval činnost právě při vaření povidel. Děkujeme touto cestou Obci Lipov za finanční příspěvek, který nám byl pro tento účel poskytnut.

Příští rok 2017 je rokem 60. výročí vzniku ČZS. Vyššími orgány jsme vyzváni ke zvýšení aktivity a prezentování spolku jako moderního sdružení, reagujícího na společenské změny. Ve městech se totiž v současné době zvedla obrovská vlna zájmu o vlastní pěstování ovoce a zeleniny. Zájem je o koupi nebo pronájem zahrádek v zahrádkových osadách i o členství v ČZS.

My však musíme s politováním konstatovat, že počet členů naší základní organizace se každoročně povážlivě snižuje a stávající členové stárnou. Voláme proto SOS a zveme mezi sebe příznivce zahrádek, milovníky ovoce, zeleniny, pěstitele květin, propagátory zdravého životního stylu a v neposlední řadě aktivní vinaře především mladšího a středního věku. Potřebujeme ochotné pomocníky k organizování zahrádkářských akcí, případně iniciátory nových aktivit a služeb. Lipovská organizace má zázemí ve své vlastní budově vybudované našimi předchůdci. Byla by proto škoda nepokračovat a nechat organizaci „dopadnout“. Podrobnější informace rád podá kterýkoliv člen výboru.

Přejeme svým členům i ostatním spoluobčanům příjemné prožití vánočních svátků a hodně štěstí a pevného zdraví v nastávajícím roce
výbor ČZS Lipov

Zahrádkáři přejí svým spoluobčanům příjemné prožití vánočních svátků a ve zdraví prožitý rok 2017

Činnost základní organizace zdravotně postižených občanů v Lipově

Vážení spoluobčané,
naše ZO zdravotně postižených občanů v Lipově se ve své činnosti zaměřuje na zlepšení podzimu života našich spoluobčanů, a to hlavně pořádáním různých zájezdů. V letošním roce jsme uskutečnili velmi pěkný zájezd do Starého Města u Uherského Hradiště a do Modré – expozice Živá voda. Dále na zahradnickou výstavu do Vězek, a také jsme navštívili Sv. Hostýn. V naší činnosti spolupracujeme s místní mateřskou školou. My jim přispíváme k oslavě MDD a naši nejmenší

spoluobčané nám oplátkou vystupují na našich členských schůzích a mikulášských oslavách. Jejich vystoupení jsou přínosem k potěšení babiček a dědečků.

Také se zaměřujeme na zdravotní osvětu členů pořádáním přednášek a besed se zdravotní tematikou.

Do nového roku 2017 přejeme našim spoluobčanům hodně zdraví, spokojenosti a štěstí v rodinném životě i v práci.

Výbor ZO Lipov

Myslivecký spolek „KAMENICA“

TOMBOLOVÝ DANĚK

Dne 15.11.2016 se podařilo ulovit v naší lipovské honitbě, v lokalitě Slakovská, daňka II. věkové třídy. Šťastným lovcem byl František Sedlář mladší. Ulovený daněk bude jednou z hlavních cen v tombole na Mysliveckém plese, konaném na lipovské sokolovně dne 21.1.2017, na který si tímto členové Mysliveckého spolku „KAMENICA“ dovolují pozvat všechny spoluobčany.

L.Žák

HLAVNÍ HON

V sobotu 26.11.2016 pořádal Myslivecký spolek „KAMENICA“ Lipov hlavní hon na drobnou zvěř. Mimo členy našeho spolku se honu zúčastnilo 18 mysliveckých hostů a 19 honců z řad přátel myslivosti. Po ukončení honu, na slavnostním výřadu, za zvuku lesních rohů, vzdali všichni myslivci hold 115 kusům ulovených zajíců a 1 ks uloveného bažanta kohouta.

L.Žák

Činnost hasičského sboru v roce 2016

Rok se sešel s rokem a je tu opět čas na bilancování. Do-
volte mi tímto, abych krátce zhodnotil rok 2016 a lehce
nastínil, co nás čeká v roce příštím.

Rok 2016 byl pro náš sbor vcelku poklidný. Tak, jak je již
zvykem, jsme se začátkem roku zúčastnili výroční schůze
u našich družebních kolegů ve slovenském Uníně.

Dne 16. ledna proběhl opět hasičský ples. K poslechu
hrála dechová hudba Švitorka z Hroznové Lhoty. Pozvání
přijali jak naši kolegové z Unína, tak i další sbory z blízke-
ho okolí, a taky hlavně Vy, naši spoluobčané. Myslíme si,
že ples se vydařil a spokojenost byla jak na naší straně,
tak doufáme i na straně všech, co se zúčastnili. Ještě jed-
nou děkujeme, že jste přišli.

V měsíci březnu jsme uspořádali „železnou sobotu“ –
jednalo se o sběr železného šrotu po obci – i tímto Vám
všem děkujeme, že jste nám poskytli přebytečný železný
šrot. Velmi si toho vážíme.

V dubnu se náš sbor zúčastnil hasičské pouti na Sv. Hos-
týně a o čtrnáct dní později jsme také navštívili hasič-
skou pouť ve slovenském Šaštíne.

5.června se před hasičskou zbrojnicí již tradičně konal
dětský den. Účast dětí, a nejenom dětí, byla hojná. Věřte
nám, že jsme rádi, protože víme, že naše snaha nebyla
marná.

23.června jsme se zúčastnili požárního dozoru v Uníně,
a to na mezinárodním cyklistickém závodě v rámci mis-
trovství ČR -SR, který byl i součástí kvalifikace na olym-
pijské hry 2016. Hned za dva dny jsme jeli vypomáhat
ke kolegům na Slovensko, na již tradiční Samohyby.

Ještě vzpomenu, že naši členové chodí dělat požární

dozor i na taneční zábavy a plesy. Namátkou vzpomenu
školní ples a letošní hodovou zábavu.

Co se týče našich výjezdů, tak ke dni 09.12.2016 měla
naše jednotka na svém kontě již 16 výjezdů. Letos máme
za sebou: 10x požár, 3x technická pomoc, 1x dopravní
nehoda a 2x planý poplach. Největší výjezd, který jsme
měli, byl požár lesa 3.dubna v Javorníku. Veškeré naše
výjezdy můžete najít na www.sdhlipov.websnadno.cz
nebo www.firebrno.cz v sekci výjezdy.

Věřte, že i naše technika má někdy nějaký problém a díky
Obecnímu úřadu Lipov jsme veškeré problémy vyřešili
a hlavně jsme chtěli být opět co nejrychleji nápomocni
všem lidem, kteří to potřebují.

Členové výjezdové jednotky jsou nositeli dýchací tech-
niky, kterou musí každý třetí měsíc obnovovat. Určitě
si řada z Vás všimla, že tenhle výcvik provádíme u nás
na hasičárně. Také se účastníme různých školení. Všichni
se musíme stále učit nové věci a zdokonalovat se v jejich
problematicke. V roce 2017 máme naplánováno školení
pro strojníky i pro velitele. Samozřejmostí je i výcvik s dý-
chací technikou. Již každoročně je plánována stáž na PS
Veselí nad Moravou. Tolik krátké zhodnocení končícího
roku a letmé nahlédnutí do roku 2017.

Chtěli bychom poděkovat našim rodinám za jejich pod-
poru při tomhle našem těžkém koníčku. Obecnímu úřa-
du Lipov v čele s panem starostou a celému zastupitel-
stvu děkujeme za jejich podporu v naší činnosti.

Na závěr dovoluji popřát Vám všem příjemné prožití Vá-
noc a do roku 2017 hodně štěstí a zdraví.

Martin Čajka, velitel SDH Lipov

Sportovní družstvo žen Lipov

Letošní sezóna pro naše družstvo
nezačala nejlépe. 8. května se konala
první soutěž ve Vlkoši a naše druž-
stvo řešilo odchod jedné z prouda-
řek. Díky kvalitní náhradě a štěstí,
které při nás stálo, nám čas 18,70
stačil na první místo. Jednou nahoře,
pak zase dole. Další závody s vypůj-
čenou proudařkou pro nás skončily
posledním místem. Po dvoutýdenní
pauze naše cesty zamířily do Blatnice
pod Svatým Antonínkem pro 2. mís-
to a čas 18,68. Ratíškovický pažit nám
nad očekávání také sedl a s ním při-
šlo 3. místo. Po pár vydařených závo-
dech nás štěstí opustilo a přišel první
neplatný pokus z Čeložnic. Závody

v Petrově nás obdařily pátým místem a deštivé počasí v Rohatci bramborovým 4. místem. Jako každý rok přelom prázdnin patří nočním závodům v Prušánkách. Čas na 3B 26,65 stačil v kategorii žen na 6. místo. Další v seriálu Autorenova Grand Prix okresu Hodonín byly závody ve Vřesovicích a s nimi pro náš tým přišlo 1. místo. Konec sezóny se pomalu přesunuje na Hornácko a to do Hrubé Vrbky. Každoroční rychlá trať nám letos nepřála a přinesla čas 20,44, který stačil na 5. místo. Mírné stoupání a už jediná asfaltová dráha celé sezóny na náměstí ve Velké nad Veličkou dopřála našemu týmu až osmou příčku. Na poslední závody naše cesty mířily do Vacenovic. Po úspěšném startu sezóny také úspěšný konec. Areál ve Vacenovicích přidal 1. místo

s časem 19,26. Celkové sečtení bodů ze všech soutěží v seriálu Grand Prix nám stačil na 4. místo. Tímto bych chtěla poděkovat především Obci Lipov, Sboru dobrovolných hasičů

Lipov a všem sponzorům, kteří nám finančně pomáhají. V příštím roce se opět budeme snažit vybojovat lepší umístění a hlavně zlepšit výkony.

Lucie Sedlářová

Hodnocení fotbalového oddílu Sokol Lipov

V uplynulé sezóně naše fotbalové mužstvo mužů Sokol Lipov postoupilo do Okresního přeboru. Na tento postup se čekalo 12 let.

Jako nový účastník přeboru sezóny 2016/2017 jsme skončili po podzimní části na 5. místě se ziskem 23 bodů. S tímto umístěním můžeme být spokojeni, i když to mohlo být ještě lepší. Na venkovních zápasech jsme byli takřka k neporažení, bilance 5 výher, 1 remíza, 1 prohra, ale na domácí půdě nám to skřípalo, bilance 2 výhry, 1 remíza, 4 prohry.

Do jarních bojů máme na čem pracovat, tak aby diváci odcházeli z domácích zápasů spokojeni. Nejlepším střelcem byl Michal Tobiáš s 12 branami, nejlépe hodnoceným hráčem byl Patrik Škopík. Náš cíl, což bylo umístění v horní polovině tabulky (do 7. místa), chceme splnit.

Na závěr chci poděkovat všem členům výboru za obětavou práci při zajišťování chodu oddílu a hlavně Obecnímu úřadu Lipov za podporu fotbalu!

Ladislav Soviš, trenér

OP muži

1	SK Kozojídky	14	11	1	2	60:18	34
2	Agro Vnorovy	14	9	3	2	41:16	30
3	Sokol Dambořice	14	9	3	2	44:20	30
4	Spartak Svatobořice	14	8	2	4	40:25	26
5	Sokol Lipov	14	7	2	5	33:27	23
6	KOVO Ždánice A	14	6	3	5	26:28	21
7	Baník Mikulčice A	14	6	3	5	31:39	21
8	Dolní Bojanovice	14	5	4	5	23:18	19
9	Sokol Nenkovice	14	4	4	6	32:37	16
10	TJ Starý Poddvorov	14	3	3	8	25:40	12
11	Sokol Sobůlky	14	3	3	8	15:30	12
12	SK Kostelec z.s.	14	2	5	7	20:42	11
13	FC Vracov	14	3	1	10	22:46	10
14	Slavoj Moravany	14	2	3	9	17:43	9

OP dorost

1	Baník Lužice	11	10	1	0	38:10	31
2	Sokol Dambořice	10	7	1	2	36:7	22
3	Sokol Lipov	11	7	0	4	37:23	21
4	KEN Veselí-Vnorovy	11	6	0	5	35:22	18
5	Starý Poddvorov	11	5	2	4	34:21	17
6	FKM Morava	11	5	1	5	37:33	16
7	TJ Jiskra Strážnice	10	5	1	4	19:26	16
8	FC Mor. Písek	11	4	2	5	29:20	14
9	SK Vacenovice	11	4	0	7	20:36	12
10	SK Kostelec	11	1	0	10	5:48	3
11	FC Čejkovice	10	1	0	9	5:49	3

OP st. žáci sk. B

1	Sokol Hr. Lhota	11	10	1	0	107:8	31
2	Jiskra Strážnice	11	9	1	1	138:18	28
3	Vracov-Vikoš(MORA)	11	8	1	2	67:11	25
4	SK Vacenovice	11	7	0	4	39:17	21
5	FC Veselí B	11	6	2	3	49:27	20
6	Agro Vnorovy	11	5	0	6	32:35	15
7	Slovan Bzenec B	11	5	0	6	34:44	15
8	Ježov-Žeravice	11	4	1	6	21:49	13
9	SK Svatobořice	11	4	0	7	41:43	12
10	Sokol Lipov	11	4	0	7	27:60	12
11	Sokol Kněždub	11	1	0	10	21:114	3
12	FK Milotice	11	0	0	11	7:157	0

Velké vedro v Lipově na silničním běhu „Lipovská desítka“

Poslední srpnovou sobotu dne 28.08.2016 proběhl již 7. ročník silničního běhu „Lipovská desítka“. Po-

časí opět „nezklamalo“. Tropické odpoledne nejvíce vyhovovalo běžcům Ireně Pospíšilové a Martinu Kučerovi, absolutním vítězům závodu.

Závodilo se na tradičním okruhu v obci. Ženy běžely dva (tzn. 4,3 km) a o vítězství to byl souboj až do posledních metrů. Irena Pospíšilová - 15:40 nakonec porazila výborným závěrem druhou v cíli Adélu Esentiérovou o pouhých 10 s - 15:50. Jako třetí doběhla vítězka Ž 35 Erika Farkašová - 17:04.

Muži museli zvládnout 5 okruhů - 10 km a v tom vedru bylo všem jasné, že rekordní časy se nepoběží. Od startu to byl sólo běh bratrů Kučerových a pak dlouho nikdo. Ti si to taky rozdali mezi sebou v závěrečném kole. Vyhrál Martin Kučera - 33:44 a svému mladšímu bráchovi nadědil 9 s. Za druhým Lukášem Kučerou - 33:53 byla velká mezera a trvalo to 1:12,

než doběhl třetí Lukáš Soural - 35:05. Domácí diváci byli velmi spokojeni s celkovým čtvrtým místem Dušana Tomčala - 35:35, který zvítězil v kategorii 40-49 let.

Domácí závodníci uspěli i v mládežnických kategoriích:

Bronislav Filka - 3. místo kategorie mladší hoši ročník 2009-2010 na 100 m v čase 19 s., 3. místo těsně uniklo Marianě Faltisové v kategorii nejmladší dívky ročník 2011-2015 na 60 m v čase 16 s, v kategorii nejmladší chlapci ročník 2011-2015 na 60 m byli dva lipovjané na stupních vítězů, druhé místo obsadil Jáchym Hejlek v čase 15 s a třetí místo obsadil Lukáš Pavlátka v čase 18 s. V juniorkách pak obsadila třetí místo Simona Miškeříková v čase 7:06 na 1600 m.

I v tom vedru dalo přednost běhání před koupalištěm 216 účastníků tohoto již 7.ročníku.

Těšíme se již na příští ročník, který se uskuteční v sobotu dne 2.9.2017.

Foto – nejlepší 3 ženy – 4,3 km

Foto – nejlepších pět mužů – 10 km

Hornácký košť piva 2016

15. října se v Lipově na Sokolovně uskutečnil již čtvrtý ročník velmi příjemné a oblíbené akce „HORNÁCKÝ KOŠT PIVA“. V nabídce bylo 36 druhů piv ze 17 pivovarů lokálních i zahraničních. Letošní košť piva navštívilo vůbec nejvíce lidí a to více než 650. Také letos nechyběl ani bohatý hudební program. Na podiu se vystřídal HCM Marka Potěšila, Mirek Baldrych, Shipwreck a hlavními tahouny byly skupiny Šroti a Huménečko. A jak to vidí organizátoři akce? Na vše odpovídal jeden z nich, Jan Dula.

Jste spokojeni s letošním ročníkem?

Jsme velmi spokojeni a nadšení z návštěvnosti a z ohlasů od návštěvníků.

Co byste na dalším ročníku změnili?

Na dalším ročníku toho máme v plánu hodně změnit. První věcí je udělat spoustu nových krýglů s logem košty.

Na letošním ročníku byl o pivní krýgly velký zájem a za hodinu byly vyprodané. Dále také více reklamního textilu, přehlednější stánky s pivovary apod. Dále je v plánu spojení košty s menším foodfestem před sokolovnou.

Bude další ročník v Lipově?

Další ročník uděláme zase v Lipově.

Neuvažovali jste, že košť přesunete na léto před sokolovnu?

Druhý ročník byl venku, bylo to suprovní, na návštěvnosti to ale poznat nešlo. Venek má v létě své kouzlo, ale je spousta akcí v okolí a chceme se vyvarovat dešti. Je to strašně náročné na organizaci, jak jsme poznali na druhém ročníku. Zatím jsme s koštěm spokojeni i uvnitř. Možná další ročník rozšíříme trochu ven kvůli návštěvnosti, ta se dá totiž čekat na ročníku 2017 ještě vyšší.

Kdo určuje pivovary?

O pivovary a výběr se stará kolega z Velké nad Veličkou, Ladislav Lukács z pivovaru Velický Bombardák. Samozřejmě i my do toho máme co mluvit...

Kdo vlastně košť piva pořádá?

Pořádám ho já, Dulis (Jan Dula), můj bratr Tomáš Kratochvíl a již zmiňovaný Laďa (Ladislav Lukács).

Co bys chtěl k akci ještě dodat?

Já osobně bych to označil za vynikající ročník, určitě se posunuje dál a je čím dál lepší. Po testovacích prvních třech ročnících jsme se nakonec rozhodli držet koncept třetího ročníku. Vzhledem k obrovskému počtu letních venkovních akcí jsme se domluvili, že košť uděláme na podzim, kdy se tolik akcí nekoná. Vzhledem k neustále se zvětšující návštěvnosti plánujeme přece jenom akci rozšířit i ven a to hlavně

o gastronomii. Jestli se to podaří na připravovaný 5. ročník není úplně jisté, ale začínáme na tom pracovat. Měl by to být takový malý festival místních specialit, pokud se tedy seženou lidé, kteří budou ochotni se o své kuchařské umění podělit s veřejností. Také by nebylo špatné připojit k této akci například malý, hlavně regionální farmářský trh. Chceme také zajistit nějaké atrakce pro děti, aby se z této akce mohl stát i celou rodinou vyhledávaný cíl.

Snad bychom měli popřát organizátorům, aby plány na připravovaný 5. ročník Hornáckého košty piva vyšly a odměnou za to byla hojná účast a spokojenost návštěvníků.

Lucie Maňáková

Dřín obecný

- málo známá dřevina a opomíjené ovoce

V letošním roce je tomu právě 10 let, co bylo v Městečku (jaro 2006) vysázeno sedmnáct kusů dřínů, jako náhrada za dožívající a již velmi prořídlou výsadbu japonských třešní – sakur. Pravděpodobně se v té době jednalo o vůbec první vysázenou alej tohoto druhu v prostředí obce či města v ČR. Dnes se dřín již běžně vysazuje při obnovách zeleně, zejména v rámci dotací z evropských fondů. Dřín obecný je pozoruhodnou dřevinou, o které stojí za to se dovědět něco víc.

Jedná se o náš původní planě rostoucí keř, který je zařazen v rámci zákona o ochraně přírody a krajiny mezi ohrožené druhy. Dorůstá až 8 m a dožívá se i 300 let. Dřevo je velmi tvrdé, pevné, jemné a současně ohebné, kvůli čemuž bylo využíváno v minulosti na výrobu luků, šípů, v řezbářství a pro výrobu náradí. Dřínky jsou odolné proti škodlivým činitelům včetně nízkých teplot, neboť snášejí teploty až do minus 40 st. C. Jelikož kvete brzy na jaře, poskytuje včasnou včelí pastu. Rodí pravidelně každý rok. Plody (drínky) je možné konzumovat přímo nebo se používají na přípravu nejrůznějších výrobků. Mají v porovnání s ostatními ovocnými druhy vysoký obsah vitamínu C. I výrobky si zachovávají poměrně vysoký obsah tohoto

vitamínu. Například v kompotech je obsah vitamínu C vyšší jak v čerstvé šťávě citrónu. Plody ke zpracování je nejlepší setřásat na fólie.

DRÍNKOVÉ RECEPTY

Plody se nejčastěji zpracovávají na kompoty. Na 1 litr vody se přidá 0,5 a 0,6 kg cukru. Po vychladnutí nálevu zalejeme plody ve sklenicích, uzavřeme a 25 minut zavařujeme při teplotě 90 st. C. Marmeládu připravíme tak, že plody po sběru necháme 3 dny odležet, potom je mírně podlejeme a povaříme. Po vychladnutí přepasírujeme přes sítko. Na 1 kg přepasírované hmoty dáme 0,6-0,8 kg cukru a vaříme do zahustění. Drínkový čaj – usušené plody při teplotě 35 až 40 st. C na několik hodin před vařením namočíme do vlažné vody. Potom 10-15 minut vaříme. Po odstavení hned nescedíme, ale necháme ve vodě. Takto připravený čaj má pěknou červenou barvu a příjemnou kyselkavou chuť. Drínkový mošt - rozdrčené plody smísíme s vodou v poměru 2:1 a směs necháme asi 12 hodin vylouhovat, pak šťávu scedíme. Na litr scezené šťávy přidáváme 150 g cukru a litr vody. Vzniklý mošt nalijeme do láhví a sterilizujeme. Drínková - do sklenice vrstvíme cukr s plody v poměru 1:1. Zalejeme lihovinou a necháme dva až tři měsíce luhovat. Potom scedíme. Drínkové víno – plody po sběru necháme odležet, potom rozmixujeme a na 1 kg rozmixované hmoty dáme 2 l vody. Na každý litr dáme 0,25 – 0,30 kg cukru. Pak necháme vykvasit.

Použitá literatura: Šimánek a kol, Menej známe ovocniny, 1977

Ing. Bohumil Jagoš

Ze starých letopisů lipovských (2)

(Ze starší pamětní knihy lipovské farnosti)

Vybral jsem tři úryvky ze zápisů ze starší pamětní knihy lipovské farnosti.

V posledním období naše společnost do určité míry rezonuje proběhlými církevními restitucemi a občané obecně mají na tuto problematiku často odlišné názory. Až úsměvnými se jeví hlasy od některých politiků, volajících po zdanění tohoto navráceného majetku, když jedním dechem současně, v souvislosti s uprchlickou krizí, deklarují příslušnost a návrat naší společnosti ke křesťanským kořenům a hodnotám. I lipovská farnost vlastní nevelký pozemkový majetek a historický inventář, který získala převážně z darů svých dávno zemřelých farníků. Za každým takovým odkazem se skrývá příběh těžkého života našich konkrétních (zapomenutých) předků. Pokud se v kostele modlíme, například o hodech, za farníky a dobrodince, tak tímto úkonem také vzdáváme určitý hold a poděkování těmto našim známým i neznámým předkům – dobrodin-

cům, napříč minulými generacemi. Z úryvku zápisů v pamětní knize také vyplývá, kam by to mohlo vést, kdyby církev vyslyšela názory, že má být chudá, pouze odkázaná na milodary, a současně má vykonávat svoji činnost plnohodnotně nejenom na poli duchovní správy, ale i charity, školství, sociální práce atd.

Ačkoliv se to může někomu z nás zdát nepravděpodobné a neuvěřitelné, tak v letošním roce je tomu již 165 let, co se, převážně naše maminky a babičky v naší farnosti, napříč přicházejícími a odcházejícími generacemi, modlí za naši vlast, naši farnost a naše rodiny tzv. Živý růženec. Tak doufejme, že někteří naši politici se to nedozví a nebudou chtít zdanit i toto dědictví.

O tom, že problém pytláctví v Lipově před 110 lety byl velmi ožehavým, svědčí zápis z roku 1906 ve zmíněné pamětní knize.

Pavel Štípský, listopad 2016.

O dobrodincích lipovské farnosti

– ze zápisů lipovského faráře Matěje Zahálky v polovině 19. století.

Přebýval zde v Lipově jistý mlynář Michal Matyak, rodem Rakušan a ten častěji sobě fundaci žádal činiti za sebe a i manželku Viktorii a jeho zemřelé dítky, což také učinil. K tomu cíli zakoupil zemský zápis za 100 zlatých pod numerem 4193 na 4 p. c. a fundační list byl vyhotoven na čtyři mše svaté ročně v roce 1843, co všechno se v kostelní truhlici vynachází.

V roce 1848, založila jistá Eva Maniak sedlka z Lipova fundacy, na čtyři mše svaté „tiché“ za sebe a za jejího prvního manžela Martina Červenku a za jejich zemřelou dceru Barboru a to čtvrtročně za rodinu Kornutovskou, z které ta Eva Maniak pocházela. Za fond odevzdala jí vlastně přínaležící „za úků“ u Hrubé Vrbky pod numerem top. 1289, obnáší v sobě – tak 1 000 sáhů aneb tolik, co čtyři sekáči mají sécti. List odevzdaný a list fundační, vynachází se v kostelní truhle. Neměla žádných dětí.

Měl jsem nějakou přátelskou známost s jistým Františkem Weisbauerem. Ten neměl se svou manželkou Alžbětou žádných dětí. Domluvili se tehdy spole-

pod numerem topografickým 1 270, na dva roky, 1 025 čtverečných sáhů na čtyři tiché mše svaté k lipovskému kostelnímu užívání lokálnímu kaplanovi odevzdali. Ten den před jeho smrtí, když jsem ho přišel navštívit, on mě svůj a své manželky důmysl zjevil. Umřel 46 roků starý, jeho manželka po jeho smrti žádost jeho věrně vyplnila. List odevzdaný a list fundační jsou k nalezení v kostelní truhle.

Bydlila v Padělském mlýně jistá Barbora Vaculík, jistá obstarší vdova, která ten mlýn jakož i vinohrad na „Staré Hoře“, která ten mlýn jakož i vinohrad od svého otce Františka Sejkory zdědila. Ona také s jejím odrostkem Stanislavem odevzdala za ten vinohrad na „Nové Hoře“, „Nové Grefty“ řečený, pod numerem 749 na jeden aachtel a neb 1197 čtverečných sáhů, na fundacy, totiž na čtyři tiché mše svaté za sebe a za jejího manžela Vincence Vaculíka a za jejich zemřelé rodiče z obou stran. List odevzdaný a fundační jsou schované v kostelní truhle. A tak tato fundacy jsou veliká dobrodiní pro duchovního pastýře lipovského, nyní sobě může

držet jednu neb dvě krávy, bez kterých těžko jest v domě.

Moudře a pro lid dobročinně bylo skrze zákon císařský žebravým mnichům žebrání a skrze jejich žebravé obtěžování lidu zakázané. Jedině „Milosrdným“ (ošetřovatelský řád, provozující špitály – pozn. autora příspěvku) bylo zákonem dovoleno almužné zbírat. Proto také od velebné konsistoře každému „Milosrdnému“ z Prostějova jistému děkanskému knězi k vybírání almužny byli ustanoveni. Prostějovský „Milosrdný“ přicházel obyčejně jenom dvakrát do roka. Proti zákonu běhali „Františkáni“ z Hradiště, ale čtyřikrát v roce, Františkáné ze Skalice také čtyřikrát neb pětkrát a připadali skrze jejich žebrání lidu k veliké obtížnosti, takže lid proti tomu počal promlouvati a repatati. Byli všeteční, dotíraví a někteří z nich nešlechtně se chovali. Aby toto soužení pro lid přestalo a to bylo skutečně veliké soužení, tehdy od pudmistra tem Františkánům z Hradiště a ze Skalice nebylo dovoleno v Lipově a v Louce lid skrze žebrůtu vytloukati a tak byli od toho trápení osvobozeni.

Měl lipovský kostel jakési měděné maličké nevznešené „cimborium“, maličký kalich, kterého cena stříbra jest. 16. prosince 1853 jel pán Thadeacus Vaculík, mlynář z „padělek“ do Vídně a tam koupil nové mosazné pozlacené, pěkně dělané cimborium za 17 zlatých, stříbrný kalich za 15 zlatých v sříbrných penězích a daroval to

všechno lipovskému kostelu. Potom koupil tento mlynář ve Vídni v penězoměnce dva zemské zápisy pro lipovský ústav chudých, každý tento zápis na 100 zlatých znějící a ročně 5 zlatých ouroků vydávající, dohromady tedy ročně 10 zlatých. To bylo veliké dobrodiní pro zdejší chudobu. (Jeden z nejbohatších tehdejších lipo-

vjanů, padělský mlynář Tadeáš Vaculík, přes své bohatství a svoji dobrotinnost přichází za 18 let, v roce 1871, v dražbě exekuční o svůj mlýn. Důvody neznám – ale tehdy stačilo málo – vážnější nemoc, neúroda a nebo, v případě mlynářských živností častý důvod – požár. Pozn. autora příspěvku)

165 let Bratrstva živého růžence v Lipově

– zápis lipovského faráře Matěje Zahálky z roku 1851

Před několika roky bylo od velebné Holomúcké konsistoře duchovním pastýřem nařízeno aby se v každé farnosti „bratrstvo svatého živého růžence“ uvedlo, aby se toto lidu ohlásilo a ti kteří by chtěli do tohoto bratrstva vstoupiti aby byli přijati. To jsem to hned neohlásil, protože jsem na to patřit musil, že někteří z mojích farníků Bohu určený slib z ohledu zdrženlivosti a to od kořalky pití k pohoršení lidu zrušili. Když ale nějaký starý nábožný muž z Louky Martin Sedláček mě na to častěji žádal, abych to bratrstvo živého růžence také v Lipově uvedl, tehdy jsem přivolił žádosti jeho, zavolał jsem k sobě nějakého Josefa Mlčka půlčtvrtníka, který jest muž bohobojný a nábožný a k tomu dobrý zpěvák, požádal jsem ho aby to bratrstvo zřídil a potom také spravoval, k čemuž on z lásky k pobožnosti ihned přivolił. Ovšem, že jsem to já dřív z kazatelnice lidu ohlásil a ty pravidla toho bratrstva, podle kterých by každý člen měl držet a jednat, přednesl. Každý člen toho bratrstva modlí se denně jeden

desátek a má na cedulce vytištěné jedno tajemství. V neděli a v zasvěcený svátek o 1. hodině po poledni, sejdou se všichni, kteří mohou přijít do kostela a modlí se společně růženec a mezi každým desátkem zpívají mariánské písně, po růženci ay jiné písně ke cti a chvále Boha a jeho svatých. Každý měsíc mění mezi sebou cedulky na kterých jsou vytištěna ta tajemství. Nechávací také na mariánské svátky, jakož také na některé svátky, kupříkladu na narození Krista Pána, Vzkříšení atd. zpívané mše svaté obětovat a jdou na „ofěru“. Takto tedy, v roce 1851 bylo to bratrstvo živého růžence v Lipově uvedené a v roce 1852 upevněné a počítá v Lipově nynějšího času 69 a v Louce 75, dohromady 144 členů. K vynšování by bylo, aby nikdy nepřestalo. Křížová cesta se vede nynějšího času zde v Lipově vždycky v púště v neděli po požehnání, kde tehdy bratrstvo se společně růženec nemodlí. Toto bratrstvo vzbuzuje velice lid k pobožnosti a zkrze pobožnost k mravnému životu vedení.

O pytláctví v Lipově před 110 lety

– zápis lipovského faráře Fabiána Kepperta z roku 1906

Kdysi, kdesi, kdosi, o jisté obci pravil, že kromě faráře a rectora všichni kradou. Podobně by se mohlo říci v mnohé obci, že kromě faráře a rectora všichni pytláci. Pytláků i v naší farnosti jak v Lipově tak i v Louce je dostatek. Jde-li se polem, slyšeti často rány jako o manébrách a žádný se nad tím nepozastaví. Kam pytláctví vede, ukazuje jistě odstrašující případ, který se udál letošního roku 1906 v Lipově.

Hrabě Magnis, Pán na Strážnici a v Přerově, mívá svého hajného v Lipově a to vždy lipovjana. Nebylo divo, že týž máje oči, neviděl a máje uši, neslyšel a zdejší pytlákům se raději vyhnul ač je všecy dobře znal. Stalo se, že zdejší hajný lipovjan Tomáš Ondruš přesazen byl do Strážnice a proto pro Lipov

ustanoven hajný cizí se sídlem ve Velké. Tento nový hajný lipovským pytlákům šlapal na paty, takže z toho bývaly soudní tahanice. Za to ovšem pytláci slibovali pomstu, říkali, že ho „zpraží“, to jest zastřelí.

Dne 18. srpna oral jeden z náruživých pytláků, byl již soudem odsouzen, 22 roků starý, jediný syn svých rodičů, Jan Kolacia z čísla 207. Kolem zmíněného mladíka ubíral se zmíněný velický hajný. Dostali se do hádky a rvačky a do boje o flintu hajného a konec byl, že Jan Kolacia kolem jedné hodiny odpolední nalezen byl na poli v posledním tažení. Byl dovezen domů a honem zaopatřen a skonal. Velecký hajný byl rovněž těžce raněn na hlavě „otkou“, to jest železnou tyčí, která se používá při orání na čištění pluhu od hlíny. Štěstí

pro hajného bylo, že měl pevný komisi klobouk.

Pytlák Jan Kolacia více povědět nedovedl, leda že ho hajný střelil. Zemřel vykrvácení následkem břišních velkých cév, neboť celý náboj z bezprostřední blízkosti přišel do života. Při soudním procesu a vyšetřování mrtvý mluvit nemůže a hajný vypovídal, že byl ze zadu napaden a otkou přes hlavu udeřen, pak mu chtěl vyrvat pušku a v tahanici o tuto pušku vyšla rána nabíta a zasáhla útočníka. Ovšem smutná tato událost pytláctví nepřekazila a pytláci se dále. Hajný když se uzdravil, byl přesazen neboť nebyl by býval jist svým životem. Hajným ustanoven zase lipovjan Pavel Čerešňák, jehož lid nazývá oberforstem pytláků. Tak učinen kozel zahradníkem.

Lipovské „letopisy“

Vážení spoluobčané, před několika lety jsem se začal hlouběji zajímat a sbírat materiál pro přípravu práce, kterou jsem pracovně nazval Zaniklý svět využití vodní energie Veličky.

Při pátrání po archívech, pozůstalostech a rozhovorech se starými pamětníky jsem, jako „vedlejší produkt“, začal narážet na překvapivé množství dochovaných písemných svědectví o životě a důležitých událostech v naší obci ve druhé polovině 19. století a ve 20. století. Do této doby jsem si myslel, že dochovaných písemných

pramenů k této historii asi mnoho nebude. Opak je pravdou.

Začal jsem proto ke studiu systematicky shromažďovat materiály všeho druhu o životě v naší obci v uvedeném období. Záznamy z kronik farních, obecních, školních, místních hasičů. Knihu zápisů Akčního výboru Národní fronty. Dokumenty k elektrifikaci, zřízení poštovního úřadu, stavbě železnice, budování drenážních systémů, regulaci Veličky, zřízení kampeličky atd. V neposlední řadě cenné paměti mlynáře Bedřicha Čerešňáka,

Jana Froly, Františka Štípského a strýca Machálka.

Chtěl bych vás požádat, pokud vlastníte nějaké historické písemné materiály, paměti či fotografie, o umožnění studia, případně pořízení elektronických kopií těchto materiálů. Hlavně se mi jedná o materiály k lipovským živnostníkům a hospodářskému životu v Lipově v meziválečném období.

Za vaši ochotu a jakoukoliv pomoc a spolupráci Vám předem děkuji.

Pavel Štípský

Úspěšný rok 2016 pro kapelu Huméněčko

Úspěšný rok, ale také rok plný změn. Co zásadního se událo pro kapelu Huméněčko? Na všechny mé dotazy odpovídal bubeník Tomáš Kratochvíl.

Jak bys zhodnotil rok 2016?

Tak myslím si, že tento rok byl pro nás docela úspěchem, podařilo se nám prorazit i na festivaly v Čechách, jako jsou třeba „Okolo Třeboně“ či „Táborský Koktejl“. Mimo to bylo i spousta hraní tady na okolí.

Proběhly v kapele nějaké změny nebo je vše při starém?

Letos se nám změnila sestava, z kraje roku odešli dva členové - houslista a cimbalista, ale získali jsme půvabnou cimbalistku, Katrin Jongepierovou. A zatím druhého houslistu nehledáme. Odešli Petr Horehled a Jiří Novák.

Houslista Jiří Novák, který odešel si brával s sebou na podium svou malou dcerku, aby se k vám připojila, je to tak?

Ano, přesně tak..

Co nového chystáte?

Nyní chystáme nové písničky, které momentálně nahráváme, k jedné chystáme znovu animovaný videoklip. Vše by mělo být k vypuštění po novém roku. Na rok 2017 pak máme rozjednáno i vystupování v zahraničí, v jednání je Brusel a Budapešť.

Již nyní se těším spolu s Vašimi fanoušky na nové písničky, videoklip a přeji Vám, aby plány skupiny Huméněčko vyšly.

Lucie Maňáková

Pojďte se s námi bavit i v příštím roce...

Vážení spoluobčané, rád bych Vás alespoň stručně seznámil s činností kulturní a školské komise v Lipově.

Letošní rok jsme začali spoluprací s dětským klubem Budulíněk na Dětském karnevalu. Masek se sešlo opět velké množství, probíhaly různé soutěže a aktivity. Děti měly rovněž možnost zatancovat si na diskotékové melodii. Únorové plavání se málem neuskutečnilo. Vlivem náhle zvýšené nemocnosti se odhlásila téměř třetina účastníků. Nakonec jsme přece jen dali do kupy asi třicet plavců a akce tedy mohla proběhnout.

V březnu jsme se podíleli na organizaci Zpěváčka z Hornácka, v dubnu pak na přehlídce dětských souborů Mladé Hornácko. Květen byl ve znamení každoročních oslav svátku našich maminek. Kromě dětí z mateřské školky a základní školy přišli oslavenkyním popřát i mužský sbor a soubor Lipovjan. Červený Den dětí zorganizovala místní organizace hasičů s mírnou podporou naší komise, soutěže a další atrakce probíhaly tedy u hasičárny.

V polovině srpna jsme připravili již tradiční srpnovou noc. Oslovili jsme tentokrát bigbeatovou skupinu z Velké nad Veličkou. Téměř tři stovky návštěvníků a plný parket, to vše svědčilo o jejich i naší spokojenosti. Zatímco

loni jsme se utápěli v šeru, letos na nás svítily nové pouliční lampy. Taktéž jsme měli možnost využít nově zakoupené nůžkové stany a sloupky na elektřinu.

Počátkem října se sál na sokolovně proměnil v provizorní kino. Na filmovém plátně tu byl promítán nový film z řady o „Básnících“, který zhlédlo bezmála šedesát lipovských diváků. Nezapomněli jsme samozřejmě uspořádat i Den seniorů. Naši starší občané se mohli těšit na cimbálovou muziku s primášem Markem Potěšilem, taneční skupinu Kamélie, část dechové hudby Lipovjanů s Josefem Machálkem a v neposlední řadě na bohatou tombolu.

Drakiáda nám kvůli deštivému počasí nevyšla, opakem však byl pochod na Radošov. Za slunného počasí vyrazila o něco početnější skupinka než loňský rok. Na vrcholu kopce nás čekalo několik dalších přátel z Veselí n. M. Společnými silami se nám podařilo zkonsumovat celou várnici zelňačky, kterou jsme předtím uvařili. Cesta zpět vedla kolem mokřadu a vinného sklepa Ludka Kostelanského.

Adventní čas započal v neděli 27. 11., kdy se opět po roce v rukách mnoha dětí rozsvítily lampiony a ty pak symbolicky zažehly světlo na nově vyzdobených dvou lípách před obecním úřadem. Členové naší komise nemohli

chybět a rozlévali dětem i dospělým teplé nápoje. Na vánočních dílničkách jsme s Kateřinou Vadovičovou spolupracovali již v minulém roce (ještě jednou jí děkujeme), a v tom letošním tomu nebylo jinak. V sobotu 17. prosince si mohli děti i rodiče zkusit svůj um a fortel při výrobě nejrůznějších artefaktů s vánoční tematikou. Dalším dnem jsme se poté přenesli ještě blíže k vánoční náladě, neboť dětské i dospělé folklórní složky z Lipova přichystaly v podvečer adventní koncert na místní sokolovně.

Poslední akcí kulturní komise před Silvestrem bude 28.12.2016 badmintonový turnaj smíšených dvojic v tělocvičně zdejší základní školy.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem členům kulturní a školské komise. Myslím, že jejich píle, pracovitost a hlavně chuť obětovat volný čas (a že ho nebylo málo) – to vše se odrazilo na celkem široké škále kulturně-sportovních aktivit či akcí, které jsme Vám celý rok postupně předkládali. Doufám, že jste si dokázali alespoň něco z toho všeho vybrat. A pokud ne, máte na to zase další rok.

Vážení a milí spoluobčané, rád bych Vám za všechny členy komise popřál klidné a pohodové Vánoce, příští rok hodně zdraví, štěstí a ať Vás potkávají jenom samé příjemné věci.

Petr Galečka

Sboreček žen z Lipova

První adventní neděli Sboreček spolu s cimbálovou muzikou Petra Galečky a sólisty Janou a Janem Karáskovými účinkoval na benefičním koncertě v Jeseníku, jehož výtěžek byl určen postiženým dětem ze sdružení „Jiné děti“.

V podvečer 27. listopadu 2016 za drobného sněžení přicházeli lidé z Jeseníku i okolí do evangelického kostela na koncert Horňáků, jak nás nazvala jedna z iniciátorů akce a naše kamarádka Jana Poláková. V prochládlých prostorách krásného kostela nás hřála u srdce sváteční nálada všech zúčastněných v plně obsazeném kostele a vynikající atmosféra, kterou se nám podařilo společně vytvořit.

Koncert byl naplněn horňáckými písněmi s tématem duchovních i pracovních adventních příprav na Vánoce, písněmi pastýřů a koledníků u jesliček, ale i jásavých oslav narození Krista, kde se staré moravské koledy mísily s náboženskými písněmi z kancionálů. Koncert byl proložen slovem Magdaleny Maňákové o horňáckých zvycích, předpovídání budoucnosti či přípravě a prožívání Štědrého dne. Koncert měl velký úspěch, jak nám sdělovali spokojení návštěvníci, což podtrhlo smysl celé akce - pomáhat a obdarovávat svým zpěvem a muzikou a pomoci vybranými finančními prostředky na dobrou věc.

Je možná zvláštní, že jedou Horňáci koncertovat přes 200 kilometrů na opačnou stranu republiky. Spolupráce obou regionů ale trvá již mnoho let. Jedna z pořadatelů koncertu a zároveň zpěvačka Jesenického smíšeného pěveckého sboru Jana Poláková je rodačkou z Javorníka. Její láska k folkloru a nadšení z Horňácka samotného, ale ovlivnila ostatní členy sboru a obě pěvecká tělesa spolu navázala spolupráci, která začíná někde v roce 2007 „koncertem dvou kultur“.

O rok později si nás Jesenický sbor pozval jako své hosty do Kongresového sálu v Jeseníku, kde jsme s

nimi oslavili deset let jejich činnosti. Vrcholem spolupráce byly ale v roce 2010 dva významné koncerty Kuželovský kostelíček – Ty hukvaldský kostelíčku, pocta Leoši Janáčkovi, kde vedle zmíněných písní zazněly nejznámější Janáčkovy úpravy lidových písní a to jak v podání sboru, tak i Sborečku a muziky. Oba koncerty na sebe úzce navazovaly a proběhly v Javorníku v evangelickém kostele, na zámku v Uherském Ostrohu, v

Kulturním domě v severomoravském Javorníku a jesenické Kapli.

Letošním adventním koncertem Horňácké koledování jsme se vrátili do Jeseníku po pětileté pauze, kdy jsme navázali na známý koncert a hudební nosič Skrytá vánoční pravda. Věříme, že tím naše spolupráce nekončí a vřelé vztahy Sborečku, muziky a Jesenického sboru se setkají ještě při mnoha dalších uměleckých i přátelských akcích.

Mužský sbor z Lipova

První veřejné zpívání letošního dvacátého roku trvání Mužského sboru z Lipova bylo při příležitosti, která je nedílnou součástí našich životů, ale nikdo ji nemá rád. Koncem února se „celý Lipov“ svou přítomností a mužský sbor zpěvem rozloučil na místním hřbitově se svým rodákem páterem Bedřichem Jagošem. Za necelý měsíc nás čekala mnohem příjemnější zpráva. Koncem března odsouhlasila Rada Hornáckých slavností návrh, že letošní Hornácké slavnosti zahájí v pátek večer pořad „Nad Javorinů ptáček zpívá“, věnovaný dvaceti rokům zpívání Mužského sboru z Lipova. Bylo to poprvé, kdy dostal náš sbor příležitost vystupovat se samostatným pořadem na Strážné hůrce. I některá dosavadní „kulatá výročí“ jsme slavili na Hornáckých slavnostech svými pořady. Vždycky to ale bylo jen u kostela nebo pod hradbami a navíc v čase, kdy většinu návštěvníků Hornáckých slavností zajímal především probíhající jarmark. Uskutečnit večerní pořad na hornáckém stadionu před plným hledištěm bylo na jedné straně uznáním, které si mužský sbor z Lipova za 20 let své činnosti určitě zasloužil, na druhé straně byl motivující výzvou k důkladné přípravě. Myšlenkou pořadu „Nad Javorinů ptáček zpívá“ nebylo oslavovat pouze náš mužský sbor. Krásu mužského sborového zpěvu předvedly všechny mužské sbory Hornácka - Veličané, Hrubovrbčané, Kuželovjané a sbor Chotár. Na ty zpěváky, kteří nás opustili navždycky, zavzpomínali svým zpěvem bývalí i současní členové sboru. K okrášení pořadu přispěl svým zpěvem Sboreček žen z Lipova, stejně jako sóloví zpěváci P. Jagoš Pelíšek a P. Galečka. Tancem ho zpestřil folklorní soubor Lipovjan a tanečním pářům zpěváků a jejich dětí nebo vnuků hrála dětská cimbálová muzika, složená z dětí nebo vnuků nás zpěváků mužského sboru. Spolehlivost a kvalitu potvrdila cimbálová muzika Petra Galečky, která hrála nám, Sborečku žen z Lipova, sólovým zpěvákům a při samostatných vstupech všem přizvaným mužským sborům z Hornácka. Jsem přesvědčený, že pořad „Nad Javorinů ptáček zpívá“ diváky Hornáckých slavností nezklamal a potěšující byla i spokojenost všech, kteří v pořadu účinkovali. A to byl hlavní důvod, proč jsme celý pořad zopakovali 5. listopadu v lipovské sokolovně. Kromě Hrubovrbčanů, Kuželovjanů a několika málo bývalých zpěváků mužského sboru z Lipova zpívali, hráli a tančili všichni stejně jako na Hornáckých slavnostech. Jen diváků bylo podstatně méně než v červenci na Strážné hůrce. Škoda, že to není v Lipově podobné, jako jsme letos zažili například při zpívání v Josefově, Derfly nebo Kozojídkách. Vždyť divácká podpora místních kulturních akcí od Lipovjanů je pro nás vždycky tou největší odměnou. Mé závěrečné poděkování patří tedy především Vám, kteří jste svým potleskem odměňovali všechny účinkující a Obecnímu úřadu Lipov, který večer 5. listopadu finančně zajistil. Největší poděkování ale patří „dvom chlapom z Lipova“ - F. Sedlářovi a M. Jagošovi. Oba stáli u pomyslné kolébky mužského sboru z Lipova. F. Sedlář, klarinetista CM M. Hrbáča a J. Miškeří-

ka, svými úpravami písniček do trojhlasů určil před dvaceti lety, jak bude mužský sbor z Lipova zpívat. M. Jagoš byl vždycky jeho „pravá ruka“ a dodnes v jeho práci úspěšně pokračuje. Písničky sice neupravuje, ale jeho vrozené hudební nadání nám dává při zkouškách pořádně zabrat. Především jejich zásluhou je mužský sbor z Lipova takový, jaký je, a doufejme, že ještě nějaký čas bude.

Všechno nejlepší, pevné zdraví a pohodu v roce 2017 přeji zpěváci mužského sboru z Lipova.

Ladislav Jagoš - Jožiček

Hrstká veršů

z knihy „Jak je bosé noze v rose“ – autorka Milena Lukešová

*Zima, zima, dlouhá noc.
Tmy je kolem moc a moc.
Krá, krá, od časného rána
kráká vrána ousaná,
den však neprobudí ani
ranní vraní krákorání.
Broukne na ni:
Nech si to, paní.*

*Jak je to v zimě s nebem a se zemí.
Poslouchám, co zimní nebe.
Nenaříká, že ho zebe?
Dělá na mě: ne, ne.
Jen se tiše klene.
A co země?
Ta je ráda, že sníh padá, padá, padá.*

*Vánoce přijely na hvězdném voze
Všechny dárky z něj vysypaly.
Teď stojí prázdný a svítí na obloze.*

*Už jede mráz.
Má vousy mroží
a rozvází mražené zboží.
Udělá krok -
a jen to vrzne, jak mrzne.*

FS Lipovjan

Je to téměř neuvěřitelné, ale folklorní soubor Lipovjan tančí, hraje a zpívá nepřetržitě už víc jak 44 let. Ne všechna období by se dala nazvat úspěšnými. Nejvíce zasahovaly do života Lipovjanu občasná generační výměny tanečníků či muzikantů. Nynější období, stejně jako rok 2016, se ale řadí mezi velmi úspěšné. Počet tanečních párů se stabilizoval a po mnoha letech zajišťování muzikantů z okolí nebo nezištné výpomoci HCM Petra Galečky, má Lipovjan mladou souborovou muziku, která nese název HCM Marka Potěšila. Je složena z odchovanců dětské CM při ZŠ Lipov, primáše M. Potěšila, kontráše J. Jagoše a basisty V. Dohnala. Na cimbál hraje A. Kružica z Velké a druhé housle F. Sitek z Javorníka. Kromě různých vystoupení, např. benefičního koncertu v Hodoníně, Strážnických slavnostech, v Ostrožské Lhotě nebo Hornáckých slavnostech, hrála tato mladá muzika Lipovjanu na srpnovém zájezdu do Polska. Zážitky z „pracovní návštěvy“ u našich severních sousedů popisuje tanečník souboru:

Lipovjan v Polsku

K neodmyslitelné činnosti našeho folklorního souboru patří vystoupení ať už před publikem domácím, přespólním nebo zahraničním. Nejen hornácký mikroregion jsme tentokrát jeli představit do sousedního Polska na Festival Sztuki Ludowej. A jak jsme se vlastně měli?

Ve středu večer 17. 8. 2016 jsme se shromáždili na náměstí před školou, tentokrát nikoliv za účelem obchůzky po Lipově, ale ke společnému odjezdu autobusem na zájezd do Polska. Po naložení všech našich zavazadel nás čekala dlouhá noční cesta, kterou jsme si zpříjemnili zpěvem a trochou tekutého.

Ráno jsme dorazili do města Poznaň a proběhlo ubytování na vysokoškolských kolejích. Ti ospalejší z nás zalehli do postele a vyčkali na první program, ale my zvědaví jsme se vydali prozkoumat centrum města. Jeho historické památky nás opravdu nadchly, a tak jsme si první ráno náramně užili. Spolu s námi se festivalu zúčastnily folklorní skupiny z Maďarska, Slovenska, Dánska, Srbska a také místní z Polska. První společnou částí byla účast na koncertu skupiny Bezobratři, která vyčází z kořenů lidové hudby.

Následovalo zahájení festivalu a výstava, kterou doprovázela HCM Marka Potěšila. Po večeri jsme se vydali na místní oblíbenou pláž poblíž řeky Warty, kde jsme se zúčastnili tzv. jam session. Jednalo se o neformální představení jednotlivých skupin v rámci navázání kontaktů se zahraničními soubory. Zvláště se skupinami z Maďarska a Slovenska jsme si rozuměli, a tak muzikanti spojili své síly a také tanečníci okusili nové tance.

Druhý den po snídani nás už čekal připravený autobus a odjeli jsme do města Gniezna. Zde jsme navštívili místní katedrálu, krátce se rozhlédli po městě a šli na oběd. Co se jídla týče, nebylo příliš rozmanité. Sotva jsme dojedli řízek nabalené z domu, dostali jsme každý den na oběd řízek další. Nezapomněli ani na tolik typický kopr, který byl skoro všude. Odpoledne jsme se zúčastnili průvodu městem a večer patřil vystoupení všech souborů. My jsme předvedli hornácké sedlácké a tance ze Strání. Spokojeni se svým výkonem jsme se vraceli na ubytování.

Další den dopoledne nás opět čekal přesun, tentokrát do města Konin. Před samotným vystoupením bylo naším úkolem předvést naše tance a zapojit ostatní soubory. To se nám povedlo a také my jsme se naučili pár nových kousků především od kolegů z Dánska. Večerní vystoupení se neslo v podobném duchu jako předchozí den s ukázkou dalších kusů z našeho repertoáru. S pocitem dobře odvedené práce jsme si ještě na kolejích zazpívali a odebrali se do svých postelí.

Následující den byl pro nás již dnem posledním, avšak nejvíce náročným. Sbalili jsme si všechna svá zavazadla a vydali se na poslední zastávku – města Lusowo. Zde se konala dožínková slavnost, jejíž součástí bylo vystoupení všech folklorních skupin. Na kráse této slavnosti ubíralo jen

poněkud pochmurné počasí s občasným deštěm. Avšak v čas vystoupení se počasí umoudřilo, a tak jsme mohli předvést vedle hornáckých sedláckých například také Myjavu. I když neradi, ale přece jen jsme se museli rozloučit s nově získanými kamarády a vydali jsme se na dlouhou zpáteční cestu. Tentokrát ji po několika náročných dnech většina prospala. Domů jsme se vrátili v brzkých ranních hodinách.

Závěrem patří velké poděkování všem, kteří nám umožnili zúčastnit se tohoto zájezdu a hlavně našim vedoucím. Výlet jsme si opravdu užili a obohaceni o nové, ať už kulturní či jiné zážitky, máme dlouho na co vzpomínat.

Jan Hrbáček

Každý zahraniční zájezd býval, a snad ještě i v dnešní době je, jakousi odměnou za čas strávený v souboru, za propocená trička ve zkouškách nebo čas věnovaný přípravě a organizování kulturně-společenských akcí v Lipově. Jednou z nich jsou lipovské hody, které byly jako každý rok i letos zajištěné po všech stránkách bezvadně. Tento fakt dokazuje podle mého názoru i jejich rok od roku stoupající návštěvnost. Ani lipovské hody však

nebyly posledním letošním úspěšným vystoupením Lipovjanu. Tanečním vstupem a organizačním zajištěním večera se 5. listopadu v lipovské sokolovně podílel na oslavách 20. výročí založení Mužského sboru z Lipova. O týden později pak společně s MS a HCM P. Galečky hrál, zpíval a tančil ve Slušovicích. Toto vystoupení s výslovným přáním účasti právě HCM P. Galečky domluvil pan Alois Škabraha. Lipovský rodák, syn bývalého lipovského varhaníka z let 1928 - 1945, pozval Lipovjan do Slušovic už před dvaceti lety. V roce 1996 jsme vystupovali ve smuteční síni, letos to bylo v krásně zrekonstruované sokolovně. Potěšilo nás příjemné přivítání a po dvouhodinovém programu přátelské posezení s občerstvením a osobní poděkování pana starosty. Pan Elšík, místostarosta Slušovic, který naše vystoupení organizačně zajišťoval, nám dodatečně zaslal email: „Ještě jednou velké poděkování vám všem za nádherný kulturní zážitek. Přeji vám všechno dobré. Budeme na vás dlouho vzpomínat“. Takových hodnocení si velmi vážíme, stejně jako podpory našich domácích příznivců a Obecního úřadu Lipov. Věřím, že se nezmění ani v roce 2017.

Ladislav Jagoš - Jožiček

Zpívání u „Panenky Marie“

První vzpomínky na místo v lipovském háji, kde stojí socha Panny Marie lurdské, mám od útlého mládí spojeno se Štědrým večerem. Po večeři jsme se chodili pomodlit a zapálit svíčky na hroby našich blízkých a potom cestičkou pokračovali k „Panence Marii“. Před sochou stály pod přístřeškem jesličky a slabá elektrická žárovka představovala přítmi stáje. Zvláštní atmosféra tohoto místa, umocněná nočním tichem a mnohdy zkrášlená sněhovou pokrývkou, se mi hluboce vryla do paměti. Na dlouhé roky byla tato vánoční vzpo-

mínka překrývána zážitky z dospívání, chození po koledě, aby se znovu vynořila v roce 1996. Tehdy už Lipovjan dva roky vystupoval v okolních kostelech s úspěšným vánočním pořadem „Deň preslavný“. Ten byl také základem druhé nahrávky Lipovjanu v roce 1995 nazvané „Vánoce s Lipovjanem“. Protože se v roce 1996 nepodařilo vánoční pořad „Deň preslavný“ nazkoušet, napadlo nás, že bychom mohli aspoň jeho část předvést „U panenky Marie“. Tam určitě nebudou případní diváci k našim výkonům nijak zvlášť kritičtí a na závěr je přizveme ke společnému zpívání známých koled. Na „půlnoční“ pak náš záměr oznámil páter Dibelka. Vánoce roku 1996 byly

okrášleny zimou, jak ji známe z obrázků J. Lady, a tak jsme popravdě ani nečekali, že by naše pozvání ně-

koho oslovilo. Opak byl pravdou. U „Panenky Marie“ s námi desítky Lipovjanů v mrazu a „po kolena ve sněhu“ po půlnoční oslavili narození Krista. Tento podle mě pro všechny nezapomenutelný zážitek se stal na několik let zase jenom vzpomínkou. V roce 1997 uvedl Lipovjan na Štědrý den v kostele pořad „Deň preslavný“ a opakovat stejný pořad u „Panenky Marie“ jsme nechtěli. Generační výměny tanečníků a muzikantů oslabily na několik let Lipovjan tak, že nebyl schopný podobný pořad kvalitně nazkoušet a občas vystupoval jen pod názvem „Taneční páry z Lipova“. Obrat k lepšímu nastal až v roce 2006, ale o zpívání v kostele jsme už neuvažovali. V roce 2007 jsme s mužským sborem a děckama z Lipovjánku připravili nový pořad „Zpívání u Panenky Marie“. Ten, pokud nám počasí dovolí, uvedeme letos v téměř nezměněné podobě už podeváté. Podeváté se budeme těšit z Vaší návštěvy, společného zpívání a zvláštního pocitu sounáležitosti, který do nás na tomto místě vstupuje, když necháme „dveře“ otevřené.

Ladislav Jagoš - Jožiček

Nejstarší občanka Lipova

paní Anežka Karásková, Lipov 133

v lednu oslaví 100 let

Paní Anežka Karásková se narodila 10. ledna 1917 v Lipově v domku č.p. 139. I přes velmi vysoký věk je velice vitální, usměvavá a příjemná paní. Ani se člověku nechce věřit, že po novém roce oslaví sté narozeniny. 13 let sloužila v domácnosti u pana Vojkůvky, byla také členkou ilegálního Sokola a především matkou 4 dětí, které ji dělají šťastnou. Měla jsem možnost ji navštívit společně s paní Jiřinou Vavříčkovou a byla jsem svědkem jejich společného vzpomínání.

Paní Anežka pochází ze sedmi dětí. Měla pět sester a jednoho bratra. Ona sama byla nejmladším děvčetem. Tátinek byl sedlák a dlouhou dobu byl starostou naší obce. Dříve se také říkalo, Maňáci - „staří starosté“. Spávali všichni v jedné místnosti. Na peci nebo na dřevěném kvádru, který měl rozkládací horní desku a ta se vždy na noc rozložila. Nejmladší dítě spávalo s rodiči. Jako malá navštěvovala starou školu, tehdy stála vedle kostelíka, později budova sloužila jako obecní úřad. Bavila se a vyrůstala jako ostatní děti, ale již v 15 letech nastoupila do rodiny pana ředitele Vojkůvky, jako pomocnice v domácnosti. Josef Vojkůvka byl jednou z nejvýznamnějších osobností naší obce, byl druhým ředitelem měšťanské školy. Paní Karásková v jeho rodině sloužila 13let. Manželka pana Vojkůvky byla těžce nemocná, proto veškerou práci obstarávala Anežka. Vše, kromě vaření. Paní Anežka se vdala ve 27 letech za Ladislava Karásku, do jejich domu (Lipov č.p.133) a na svět přivedla čtyři děti. Tři syny a dceru. Dnes má 8 vnoučat a 13 pravnoučat. V roce 1991 tragicky ztratila manžela. Dodnes, jak sama uvádí, jí děti dělají největší radost.

S paní Jiřinou Vavříčkovou se seznámily v Sokolu. Paní Jiřina byla žačkou paní Karáskové. Při setkání nejprve při-

šlo bouřlivé a radostné přivítání a poté společně vzpomínaly. Já, jako tichý posluchač jsem si dělala poznámky a chvílemi v němém úžasu jsem se zmožila jen na pár slov. Společně hlavně vzpomínaly na již zmiňovaný Sokol. Zavzpomínaly na různé hry, cviky a cvičení, ale také na ilegální Sokol. Spolek byl poprvé rozpuštěn v roce 1941 Reinhardem Heydrichem a podruhé v roce 1956 ÚV KSČ. Paní Anežka si vždy potají půjčila klíče od místní Sokolovny, honem si všichni nadšenci zacvičili a zase pelášili k domovu. Paní Vavříčková zmiňuje protest proti zákazu Sokola: „Tehdy jsme šli všichni průvodem se zpěvem a pokřiky a protestovali jsme proti zákazu“, hrdě vzpomíná paní Jiřina. Nevzpomíná si už na všechny detaily, v paměti jí utkvělo Národní představení za okupace, které ilegálně odehráli. Paní Karásková s humorem dodává, jak jí tehdy povzbuzoval kamarád: „Hergot Aneno, ty sa dáš také na všecko!“

Paní Karásková se nebránila jakékoliv práci, hned pracovala doma, hned byla na poli. Denně okopávala, nebo sekala kosou. Nikdy s nikým nespádala žádné boje, nehádala se a vždy prý potkávala jen hodné lidi. Měla prý štěstí na příjem-

né a milé lidi. Při tomto vyprávění o setkáních s lidmi jsem si nemohla odpustit dotaz na válečné období v Lipově. Paní Anežka mi s radostí povyprávěla vše, co jí utkvělo v paměti: „Na drahách byli Němci, ve dne byl klid, ale v noci stříleli a sháněli si potravu, museli jsme spávat ve sklepě. Pak byli naštěstí zahnáni do Vrbky, tam byli asi čtrnáct dní než se vše zklidnilo. To jsme si tehdy mysleli, pak se ale ukázalo, že Rumuni jsou ještě horší než Němci. Kradli, rvali se, místním ženám brali kroje, šaty. Fěrtůšky si věšeli na koně. Na to, že to byli osvoboditelé, chovali se ořesně.“ Pamatuje si, kolik zažili strachu. Dokonce vyprávěla historku se třemi vojáky: „Jednou k nám přišli Němci, později se ukázalo, že dva mladí byli Němci a jeden byl asi Rakušák. Nahnali nás všechny do jedné místnosti a zabrali naše místa na spaní, byli zlí, chodili na nás svítit baterkami. Báli jsme se. Ujišťovali se tak, jestli jsme někam neutekli. Ti dva mladí si nás až tak nevšíмали, ale ten Rakušák.....ráno naštěstí odešli a nechali nás být. Akorát u sousedů zabili prasata a chtěli vzít koně.“

Při otázce na paní Karáskovou, jak se cítí, se jen zasmála a dodala: „Načisto fajn, když sedím.“ Paní Anežka je moc vese-

lá paní. Často opakovala, že je šťastná, když vidí, jak její děti a jejich děti pěkně žijí. V neděli se jí všichni sjedou a to je prý nejšťastnější. Už má ráda i svůj klid, to vždy vzpomíná na hezké chvíle. „Kro-

mě dětí, už nemám žádné příbuzné, nežijí už ani mé vrstevnice ani kamarádky“, posteskuje si. Dnes už hůře vidí, ale stále poslouchá rozhlas. Ráda si pouští muziku. Chodí

spát ve 21:30 hod. a vstává v 7:00 hod. Nebere žádné léky na spaní a spává velmi dobře. „Prý si na své sté narozeniny s radostí připije.“

Lucie Maňáková
Jiřina Vavříčková

Sáně, sáňky, saňkování

...aneb zimní
švanda a radování

S poezií zimy byla vždy spojována představa veselé jízdy v saních zasněženou krajinou. Sáně sloužily nejprve jako přepravní vozidlo, později v menším pojetí k zimním radovánkám a dnes je téměř vytlačily tzv. boby. V dětství byly sáňky neodmyslitelnou součástí zimy každého z nás.

Již v dávném pravěku jsou známy nálezy, které svědčí o užívání saní. Také na staroegyptských stavbách se tu a tam nacházejí v kameni vyryté obrazy, znázorňující, že tehdejší stavitelé používali saně, zhotovené z mohutných dřev, k dopravě nejtěžších břemen po písčité egyptské zemi. Ke zhotovení saní používali Eskymáci kdysi s oblibou veliké velrybí kosti, jako pevného a pružného materiálu. Že i v nejstarších dobách evropské kultury byly saně nejen užitečným dopravním prostředkem, ale také do jisté míry již tehdy předmětem téměř přepychové výpravy, dokazují bohatě krásnými a typickými řezbami zdobené dřevěné saně, vykopané ve Skandinávii. Byly tam nalezeny v hrobech náčelníka starých slavných Vikingů.

Vyrobít kvalitní sáňky musel umět každý kolář a chtěl-li je dobře prodat, musel

se potýkat s početnou konkurencí. Na počátku 20. století proto někteří výrobci nabízeli širokou škálu různých typů a tvarů sáněk. Ve městech se zase v zimě zaplnily ulice a promenády zmenšeninami kočárových saní, na nichž paní tlačily své ratolesti a páni zase dámy svého srdce. Obliba sáňkování vedla až ke vzniku sáňkařského sportu. Sáňkování a jemu příbuzné bobování patří rovněž k již tradičním sportovním disciplínám, které se také staly součástí olympijských her. Konstrukčně se samozřejmě dětské sáňky a sáně určené pro sáňkařský sport značně liší. Jeden z rozdílů spočívá mj. v tom, že dětské saně využívají jako podklad pro jízdu sníh, zatímco sáňkařské závody se odehrávají na speciálních ledových drahách. Vůbec první mezinárodní sáňkařské závody se konaly v roce 1883 ve švýcarském Klosteru, v témže roce a v téže zemi byl také založen první klub vyznavačů sáňkařského sportu. Z roku 1895 pocházejí záznamy o prvním sáňkařském závodu u nás. V roce 1909 byla díky přičinění Adolfa Hoffmanna otevřena první sáňkařská dráha na našem území. Vystavena byla na hoře Ještěd v libereckém

kraji a její délka činila tři kilometry. Roku 1914 se zde uskutečnilo první sáňkařské mistrovství Evropy. V České republice jsou ale dnes podle zdrojů Českomoravské sáňkařské asociace k dispozici tři jiné profesionální sáňkařské dráhy. Jedna z nich se nachází ve Smržovce a je určena jak pro zimní, tak pro letní období. Dráha ve Smržovce je betonová nadzemní s přírodním ledem. Druhá je umístěna v Klášterci nad Ohří, která je rovněž nadzemní betonová, vhodná pouze pro letní období. Poslední se rozkládá na území Starých Hamrů a nachází uplatnění pouze v čase zimním. Vedle profesionálních drah u nás existují i dráhy veřejné, uzpůsobené ke klasickému rekreačnímu sáňkování. Jedna z největších drah v České republice je již řadu let provozována ve Špindlerově Mlýně. Délka tratě činí necelé čtyři kilometry. Boby a saně patří v moderní společnosti především k prostředníkům zimní zábavy i profesionálního sportu. S původním dopravním účelem saní se tak dnes setkáváme již jen v některých oblastech světa. Výhoda těchto zimních dopravních prostředků při pohybu po sněhu spočívá ve větší styčné ploše saní a podkladu, proto se do sněhu zabořují méně než kolová vozidla. Saně a boby pracují na principu klouzavého pohybu po sněhu. Klasické sáně se skládají ze dvou sanic a nástavby, která je umístěná mezi nimi. Pohon saní pak může být několikový. K nejstarším využívaným pohonům patří samozřejmě síla lidská a síla gravitační. Později byla zapojena síla zvířecí, a to podle zeměpisných šířek nejčastěji koňská, neméně obvyklá byla a dosud je síla tažných psů, popřípadě i sobů. V moderní společnosti se používají i motorové saně.

Lucie Maňáková

Jubilanti v roce 2016

Anežka Jagošová	24. 1. 1937	80 let	Lipov 387
Antonín Sedlář	10. 2. 1937	80 let	Lipov 501
Anežka Prachařová	13. 3. 1937	80 let	Lipov 29
Jan Mikulčík	16. 4. 1937	80 let	Lipov 62
Josef Koláček	15. 6. 1937	80 let	Lipov 492
Antonín Strachota	10. 7. 1937	80 let	Lipov 403
František Dančík	3.10.1937	80 let	Lipov 348
Marie Kučerová	28.11.1937	80 let	Lipov 140

Apolonie Karásková	16. 4. 1932	85 let	Lipov 10
Anežka Jagošová	1. 6. 1932	85 let	Lipov 145
Božena Maňáková	29. 7. 1932	85 let	Lipov 163
Marie Halíčková	7. 9. 1932	85 let	Lipov 316
Marie Hrošová	17.12.1932	85 let	Lipov 71

Anežka Karásková	10. 1. 1917	100 let	Lipov 133
------------------	-------------	---------	-----------

Občané Lipova starší 90-ti let

Jenověfa Jagošová	13.10.1926	91 let	Lipov 203
Františka Körberová	13.12.1926	91 let	Lipov 58
Božena Jagošová	28. 4. 1925	92 let	Lipov 440
Jiřina Vavříčková	30. 5. 1925	92 let	Lipov 71
Růžena Okénková	4. 6. 1924	93 let	Lipov 157
Marie Pokorníková	22. 6. 1923	94 let	Lipov 191
Růžena Jagošová	27. 1. 1921	96 let	Lipov 416
Anežka Václavová	10. 3. 1921	96 let	Lipov 71
Marie Kolaříková	25. 9. 1920	97 let	Lipov 17

50 let manželství

Helena a Kliment Šimlíkovi	27. 5. 1967	Lipov 119
Marie a Antonín Gajdošíkovi	3. 6. 1967	Lipov 268
Anastázie a Antonín Maňákoví	17. 6. 1967	Lipov 483

60 let manželství

Marie a Jan Holíbkovi	25. 5. 1957	Lipov 110
-----------------------	-------------	-----------

Seznam akcí v Lipově:

- **26.12.2016**
Štěpánská beseda u cimbálu
- FS Lipovjan
- **30.12.2016**
Zpívání u Panenky Marie
- FS Lipovjan
- **21.01.2017**
Myslivecký ples
- hraje Rytmus
- **04.02.2017**
Školní ples
- hraje Jagrband
- **11.02.2017**
Rybářský ples
- hraje Happy-end
- **25.02.2017**
Ples sportovců
- hraje DUO Jamaha
- **12.03.2017**
Hornácký zpěvák
- **22.04.2017**
Mladé Hornácko

S podporou OÚ Lipov pořádá FS Lipovjan
„Na Štěpána není pána, každý sobě za pána“

ŠTĚPÁNSKÁ BESEDA U CIMBÁLU

S HCM Petra Galečky

Všichni jste srdečně zváni
... bude aj kyselica

26. prosince 2016
Sokolovna Lipov, 19:30 hod.

Vítání občánek v roce 2016 (neděle 23.10.2016)

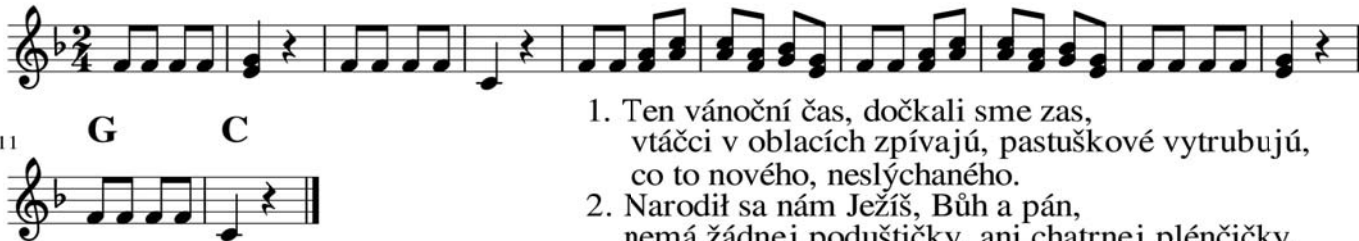
Elen Karásková	3. 7. 2015	Lipov 184
Marek Jurena	10.11. 2015	Lipov 544
Tereza Bělínová	11.12. 2015	Lipov 177
Martin Šantavý	6. 3. 2016	Lipov 431
Barbora Kočí	27.3. 2016	Lipov 66
Daniel Šťastný	31.3. 2016	Lipov 387
Elena Šibíková	20. 4. 2016	Lipov 31
Sofie Smolíková	22. 4. 2016	Lipov 44
Jakub Konečný	29. 4. 2016	Lipov 545
Matěj Podlucky	13. 6. 2016	Lipov 242
Emílie Matulová	16. 6. 2016	Lipov 121
Rozálie Matulová	16. 6. 2016	Lipov 121
Alžběta Ježová	2. 7. 2016	Lipov 432
Miriám Čerešňáková	3. 7. 2016	Lipov 579
Kristýna Mikésková	26. 8. 2016	Lipov 171

Ten vánoční čas

koleda - duvaj

F C F C F C F C C

11 G C

1. Ten vánoční čas, dočkali sme zas,
vtáčci v oblacích zpívajú, pastuškové vytrubujú,
co to nového, neslýchaného.
2. Narodil sa nám Ježiš, Bůh a pán,
nemá žiadnej poduštičky, ani chatrnej plénčičky,
tak je zrozený na ten svet bídny.

*Všem Vám přejeme, abyste v tento adventní čas zachytili kouzlo,
které se vznáší kolem nás. Nehledejme ho v kráse zářivých výkladů!*

*I obyčejná vůně jehličí nám zvedne náladu,
A co teprve, když ochutnáme malé jablíčko,
které pro nás celé léto malovalo sluníčko!*

*Když zazáří plamínek svátečních svíček, když pečlivě balíme i ten nejmenší dáreček,
když postavíme Betlém, třeba papírový, když vyndáme z trouby první cukroví...
To je kouzlo, které nám advent přináší. A ještě si přejme, ať se k nám vločky snáší!!*

